

Сідловидні частини бюгельного протеза

Часто недостатньо враховується придатність малорухомої слизової оболонки для опори протезів при розташуванні сидел. Великі площі сідловидних частин з рівномірним контактом до слизової оболонки розвантажують особливо ближні опорні зуби. На жувальній поверхні штучних зубів кінцевих дефектів часто помітні тільки незначні функціональні сліди. Незважаючи на це, не можна не забувати про розподіл навантаження в цій ділянці. Сідловидні частини протеза (I і II класи Кенеді) повинні збільшуватися аж до перехідних складок або до *Tuber maxillae/Trigonum retromolare*. Ці ділянки використовуються для ложа протеза через незначну схильність до атрофії. Опора протеза, віддалена від сідловидної частини, сприяє тому, що при жувальному навантаженні відбувається рівномірне, допустиме занурення сидла. Компресійний відбиток, зроблений після примірки каркаса бюгельного протеза, симулює стан ясен під дією жувального навантаження. З його допомогою можна розрахувати сильніше навантаження на беззубі ділянки.